

15. சரிபார்ப்புப் பட்டியலின் சக்தி

இந்தியாவின் முன்னணி மேலாண்மை நிறுவனத்தில், அடுத்த 10 முதல் 15 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு திட்டத்தைத் தயாரிப்பதற்கான முன்னோக்குத் திட்டமிடல் பயிற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. ஒரு நாள் தேநீர்க் கிளப்பில், இளம் ஆர்வமுள்ள ஆசிரிய உறுப்பினர்கள், சிலர் அங்கு அமர்ந்திருந்த மூத்த சகாக்களிடம், நிறுவனத்தின் கல்விச் செயல்பாடுகளுக்கு ஊக்கமளிக்கும் பணியை எவ்வாறு நிர்வகிப்பது என்பது குறித்த தங்கள் அனுபவங்கள் மற்றும் கருத்துகளைப் பகிர்ந்து கொள்ளுமாறு கேட்டனர். மூத்த சகாக்களில் ஒருவரான 'பேராசிரியர் சிதம்பரம்', சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நான்கு மாதங்களில் மேலாண்மைத் திட்டத்தில் முதுகலைப் பட்டதாரிகளின் சேர்க்கையை மூன்றரை மடங்கு உயர்த்தியதன் மூலம் நிறுவனம் எவ்வாறு முன்னேறியது என்பது பற்றிய ஒரு கதையை விவரித்தார்.

மற்றொரு மூத்த சகாவான பேராசிரியர் நந்தகுமார், இளைய சகாக்களின் வேண்டுகோளின் பேரில் பின்வரும் அனுபவத்தை விவரித்தார். "வளர்ச்சி நிகழ்ச்சி நிரலைத் திட்டமிடுவதற்கும் செயல்படுத்துவதற்கும் சரிபார்ப்புப் பட்டியலைத் தயாரிப்பது முக்கியமான மேலாண்மைக் கருவியாகக் கருதப்படுகிறது. ஆனால் இந்தக்கருவி எவ்வளவு சக்தி வாய்ந்தது என்பதைப் பற்றி மேலாண்மை இலக்கியங்களில் விவரிக்கப்படவில்லை. ஒரு சமயம் அதாவது 1996 பிப்ரவரியில், நான் இன்ஸ்டிடியூட் வாரியக் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டேன். நிறுவனத்தின் வளர்ச்சியைப் பற்றிய விவாதத்தின் ஒரு கட்டத்தில் தலைவர், குழுவில் உள்ள ஓர் ஆசிரிய உறுப்பினரைப் பார்த்து, PGP தொகுதி அளவை (அது சுமார் 125 மாணவர்கள்) 180-ஆக ஏன் நிறுவனத்தால் அதிகரிக்க முடியவில்லை? என்று கேட்டார்.

அந்தக் கேள்வியை அவரிடம் கேட்காமல், இயக்குநரிடம் தான் கேட்க வேண்டும் என்று ஆசிரியர் பணிவுடன் கூறினார்.

தலைவர் இவ்வாறு கூறினார், "வகுப்பறை, ஆசிரியர்கள் போன்ற பல்வேறு கட்டுப்பாடுகளைக் கருத்தில் கொண்டு மாணவர் சேர்க்கையை அதிகரிக்க முடியாது என்று ஆசிரியர் மன்றம் கருதுவதாக இயக்குநர் கூறுகிறார். ஏன் உங்களால் குறைந்தபட்சம் 15-20 மாணவர்களைத் தற்போதைய அளவிற்கு அனுமதிக்க முடியாது?"

"மாணவர் சேர்க்கையை அதிகப்படுத்துவதற்கு இன்னும் ஒரு வருடம் காத்திருக்க வேண்டும் என்று ஆசிரியர் குழு முடிவு செய்திருப்பது என்று சொன்னதில் இயக்குநர் சரியாக இருக்கலாம், இதனால் வளர்ச்சிக்குத் தேவையான அனைத்து உள்கட்டமைப்பு வசதிகளும் முன்கூட்டியே செய்து முடிக்கப்பட்டுவிடும். ஆனால் நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை என்பதை நீங்கள் இயக்குநரிடம் சரிபார்க்கலாம். 15-20 மாணவர்களைச் சேர்ப்பது குறித்து, ஓர் ஆசிரியர் என்னும் முறையில், அதைச் செய்யக்கூடாது என்பதே எனது கருத்து. அறுபது மாணவர்களுக்குக் கூடப் பொருத்தமான வகுப்பறைகள் எங்களிடம் இல்லை. விரிவுரை மண்டபத்தில் ஒரே வரிசையில் ஒன்பது மாணவர்கள் இருப்பதால், ஏழாவது வரிசையைக் கூட என் குரல் எட்டவில்லை. வழக்கு விவாதத்தில் பங்கேற்பதற்காக நான் மைக்குடன் நகரும்போதும், ஏழாவது வரிசைக்கு முன்னும் பின்னும் செல்லும் போதும் மைக்ரோ :போனின் தண்டு உடைகிறது. மாணவர்கள் நான் பேசுவதையும் ஒருவரையொருவர் சொல்வதையும் கேட்க முடியாவிட்டால், வழக்குமுறை மூலம் கற்பிக்கப்படுவதை அவர்கள் எவ்வாறு பின்பற்றுவார்கள்? அது இல்லாவிட்டால், மாணவர்களுக்குக் கற்றுக்கொடுக்காமல், கற்பித்தல் கேலிக் கூத்தாகிவிடும். ஆனால், எனது பணிச்சுமையைக் கணிசமாக அதிகரித்தாலும், ஒரு முழுப்பகுதியையும் சேர்க்க நான் ஒரு போதும் வேண்டாம் என்று

சொல்லவில்லை என்பதை இயக்குநரிடம் நீங்கள் கேட்டுச் சரிபார்க்கலாம்" என ஆசிரியர் உறுப்பினர் இவ்வாறு கூறினார்.

ஆனால் அது சாத்தியமில்லை என்று இயக்கநர் கூறுகிறார். 180 மாணவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்ள சுமார் ஆசிரிய உறுப்பினர்களை ஆசிரியப் பேரவை பரிந்துரைத்துள்ளது" என்று தலைவர் கூறினார்.

ஆசிரிய உறுப்பினர் கேலி செய்தார், "விஷயங்களை எப்படிச் செய்ய முடியாது என்பதைச் சொல்லும் நிபுணத்துவத்தை நாங்கள் உருவாக்கியுள்ளோம். வரும் பிப்ரவரியில் இந்தக் கேள்வியைக் கேட்டால் பதில் இப்படித்தான் இருக்கும். அதையே ஏன் செய்ய முடியாது என்பதை நாங்கள் உறுதியாக உங்களுக்குச் சொல்வோம்.

"அப்படியானால் என்ன செய்ய வேண்டும்?" தலைவர் கேட்டார்.

ஆசிரியர் பதிலளித்தார், "அடுத்த ஆண்டு தொகுப்பின் அளவை 180-ஆக அதிகரிக்கச் செய்ய வேண்டிய அனைத்தையும் சரிபார்ப்புப் பட்டியலைத் தயாரிக்க நிறுவனத்திடம் கேட்க வேண்டும். ஒவ்வொரு வாரியக் கூட்டத்திலும், என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதை விவாதிப்பதே முதல் மற்றும் முக்கிய நிகழ்ச்சி நிரலாக இருக்க வேண்டும். தொகுதி அளவை 180 -ஆக அதிகரிக்கத் தேவையான அனைத்தும் செய்யப்பட்டுள்ளன என்பதை நிறுவனம் அடுத்த டிசம்பருக்குள் வாரியத்திடம் உறுதி செய்ய வேண்டும். அவ்வாறு செய்தால், அடுத்த ஆண்டு 180 தொகுதி அளவு இருக்கும்.

வாரியம் இயக்குநரை அவ்வாறே செய்யும்படி கேட்டுக்கொண்டது, ஆச்சரியத்தில் ஆச்சரியம், அடுத்த ஆண்டு உட்கொள்ளல் 180 -ஆக அதிகரிக்கப்பட்டது.

"சரிபார்ப்புப் பட்டியலைத் தயாரித்துத் அதனை நிர்வாகக் கருவியாகப் பயன்படுத்துவது மிகச்சக்தி வாய்ந்தது என்பதை நான் அன்று உணர்ந்தேன், நீங்கள் உணர்ந்து இருக்கிறீர்களா? என்று இளைய சகாக்களைப் பார்த்து அவர் கேட்டார்"அவரின் அனுபவப் பகிர்வைக் கேட்ட ஆசிரிய உறுப்பினர்கள் சரிபார்ப்புப் பட்டியலை உருவாக்குவதன் மூலம் உட்கொள்ளும் அளவை அதிகரிக்க முடியுமா? என்று வியப்படைந்தனர்.

இந்தக் கேள்விகள் அவர்கள் மனதில் பளிச்சிட்டன. நாம் கற்பிக்கும் வியூக மேலாண்மைக் கருத்துகளைப் பயன்படுத்தி உட்கொள்ளலை 120-லிருந்து 180-ஆக அதிகரிப்பதற்கான சரிபார்ப்புப் பட்டியலைத் தயாரிக்க முடியுமா?

"சபாஷ்" வழக்கில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பட்டியலில் இருந்து இந்த சரிபார்ப்புப் பட்டியல் எந்த வகையில் வேறுபடும்?

இந்த வழக்கின் பின்னணித் தகவல்களை வைத்து பார்க்கும் பொழுது மாணவர்களின் உட்கொள்ளலை நிறுவனம் எப்போது 180 அல்லது அதற்கு மேல் அதிகரித்திருக்க வேண்டும்?